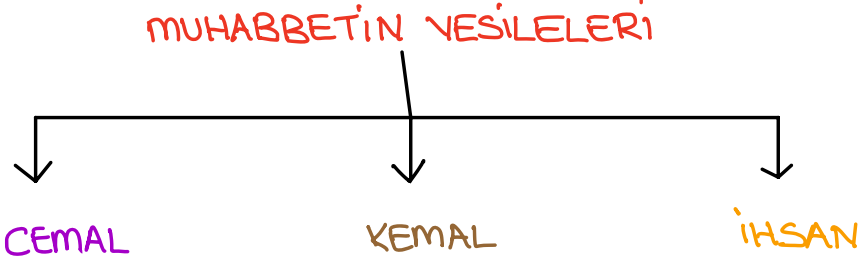

ALLAH GİBİ DEĞİL ALLAH İÇİN SEV

Bir önceki dersimde muhabbet duygusunda kaçırdığım ser'i ölçülerin nedeni ve sonuçları üzerine tefekkür etmiştim.

İnsan **ihsan**, **cemal**, **kemali** gördüğü şeye karşı muhabbet duymaya başlıyor. Yani

Ve insan nefsi kendi üzerinde yaratılan ve ona ait olmayan **ihsan**, **cemal** ve **kemali** kendinden bilmeye başlayınca herkes dünyayı kendi aynesi ile görür sırrınca varlık üzerinde gördüğü bütün **ihsan**, **cemal** ve **kemali** yine o varlıktan bilmeye başlıyor neticede islamiyetin "imân-ı tahkiki ıslah projesine" tabi olmayınca o varlığı kendine Rab edinmeye başlıyor. Bu sürecin sonucu olarakta insanların ağızından çıkan çoğu zamanda kendi hayratımdada gözükten bazı durumları ve uş kelimeleri geçen dersimde ifade etmiştim.

Basit gibi görülen bu kelimeler aslında içerisinde çok büyük imân başluğunu taşımakta olduğu bir hakikat.

Bu dersimde geçen haftaki dersimin bir tetimmesi hükmünde Üstad hazretlerinin hayatından bir kesit ile muhabbet de bona ölçüyü gösteren, muhabbetde ifratıtan kurtaran bir bölümü anlamaya çalışacağım.

Anlamaya çalışacağım bölüm **Kastamonu Lahikasında** geçen bir bölüm. Üstad hazretlerinin büyük kadesi Molla Abdullah ile arasında geçen bir muhavvere.

Lahika mektupları bana neyi, ne zaman, nasıl yapacağımı gösteren, Risale-i Nur'un Kur'an'dan aldığı iman-ı tahkiki derslerinin iman, hayat, **seriat** dairelerinde tatbikini gösteren çok önemli rehberlerdir.

Bu eserlere muhatap olurken mektuplar içerisinde geçen şahıs ve o şahısla ifade edilen hadisat ve muhavereleri ve o hadisat ve muhaverelerin içinde verilen Kur'an ve Sünnete dayanan usul ve metod ve öğretileri kendimi muhatap ederek okumam gerekir.

Anlamaya çalışacağım mektup benim hayatımın her aşamasında gerek ailevi, gerek ictimai gerek manevi alanda şahıslara duyacağım muhabbetin hangi esaslar üzerine bina edilip hangi ölçüde olmasını gösteren çok önemli bir mektup.

Mektubu iaselleştirip yani nefsimi muhatap ederek tevhid ekseni bir nazar ile Risale-i Nur içerisinde alâkâlı bazı yerlerle irtibatlandırarak anlamaya çalışacağım.

(Ehemmiyetlidir)

Risale-i Nur talebelerinden bir kısım kardeşlerimin benim haddimin çok fevkinde hüsn-ü zanlarını ve ifratlarını ta'dil etmek için ihtar edilen bir muhaveredir.

Mektub "ehemmiyetlidir" ifadesi ile başlıyor. Risale-i Nur külliyyatı içerisinde üç dört mektub ve bir kaç bölüm bu başlık ile başlıyor.

Ehemmiyet mühim olma, ağırlık, dikkat ve ihtimam, nazar-ı dikkati çekme anlamlarına geliyor.

Bu ibare ile başlayan yerler çok değerli olan Kur'an'î manalar içerisinde, ekstra bir dikkat ve ihtimam gerektiren ve iman, hayat, şariat dairelerinin birisine yada bir kaçına temas eden çok önemli ölçü, ilköz, düstur ve manaların yer aldığı bölümlerdir.

Mektubun neşredilme sebebi Risale-i Nur talebelerinden bir kısım nur talebelerinin Üstad hazretlerine karşı gösterdikleri ifrata varan hüsnü zanlarını ta'dil etmek.

Gegen hafta ifade ettiğim gibi muhabbet ser'i bir terbiyeden geamedimi ifrat ve tefritlerle her yerde kendini gösterir.

Azlık ve çokluk diye sonuca olarak kendini gösteren her fiili kanuniyet şeklinde ele alıp ıslahına çalışmazsak neticede kendini başka başka mecralarda, başka başka kişiler ve şekillerde kendini gösteriyor ve gösterecek.

Bundan kırk-elli sene evvel, büyük kardeşim Molla Abdullah (Rahmetullahi Aleyh) ile bir muhaveremi hikâye ediyorum:

O merhum kardeşim, evliya-i azîmeden olan Hazret-i Ziyaeddin (Kuddise Sırruhu)nun has müridi idi. Ehl-i tarîkatça, mürşidinin hakkında müfritane muhabbet ve hüsn-ü zan etse de makbul gördükleri için o merhum kardeşim dedi ki: "**Hazret-i Ziyaeddin bütün ulûmu biliyor. Kâinatta, kutb-u a'zam gibi her şeye ıttılai var.**" Beni, onunla rabt etmek için çok hârika makamlarını beyan etti.

Üstad hazretlerinin büyük kardeşi Molla Abdullah Hazret-i Ziyaeddin (k.s) intisablı.

H2. Ziyaeddin Abdurrahman Tağî hazretlerinin oğlu.

Veli bir zôt ve istiklal harbinde bir kolunu kaybetmiş

Nursinde meftun

Üstad mektubtaki muhavereyi ifade ederken çok önemli olaûler de veriyor. Tarikatta 'fenafisseyh' düsturuna binaen kişinin şeyhinde fani olması gerekiyor. Aslında fani olduğu şeyh üzerinde gözükken bir hakikattir ama takip edilen usulde bu var.

O yüzden ehli tarîkın bu tür vaziyetlerine şahid olduğunda bu metodun farkındalığı ile bakmak gerekir.

Molla Abdullah Üstad hazretlerini H2. Ziyaeddine intisab ettirmek için iki vasıf zikrediyor.

1- H2. Ziyaeddin bütün ulumu biliyor.

2- Kainatta kutbu azam gibi her şeye ıttılai var.

Bu ve buna benzer harika makamlar ile Üstadı H2. Ziyaeddin'e rabt etmek istiyor.

Mektubun devamında Üstad hazretleri çok önemli ölçüler içeren cevabı veriyor.

Ben de o kardeşime dedim ki:

"Sen mübalağa ediyorsun. Ben onu görsem, çok mes'elelerde ilzam edebilirim. Hem sen, benim kadar onu hakikî sevmiyorsun. Çünkü kâinattaki

Üstad cevaba kardeşinin mübalağa ettiğini söyleyerek başlıyor.

Mübalağa bir şeyi olduğundan fazla ve eksik göstermek

Hayat içerisinde çokca karşılaştığım ve çok defa maalesef içine düştüğüm bir durum bir şey hakkında ifadelerime yansıyan mübalağa Lemaat'te mübalağa hakkında çok önemli ölçüler veriliyor.

Mübalağa zemm-i zımnîdir

Hangi şeyi vasfetsen olduğu gibi vasfet. Medhin mübalağası bence zemm-i zımnîdir. İhsan-ı İlahîden fazla ihsan, ihsan değildir...

Bir şeyi (kisi, esya vs) vasfederken o şeyin yaratılışı ve o yaratılış ile ona verilen özellikler o şeyi tavsif etmeye yeterlidir.

Benim üzerine ekleyeceğim her vasfı farkında olmadan o yaratılıştaki eksik gördüğüm yada fazla gördüğüm noktaları eklemek olup hem o şeyi hem o şeyi yaratanı gizli bir şekilde kötülemektir.

Muhakemat'da mübalağanın insan fıtratı ile ilişkisini ve his ve duyguların imani bir eğitimden geçirilmediği takdirde mübalağanın nasıl vücuda geldiği şöyle ifade ediliyor:

Mübalağa ihtilâlcidir. Şöyle ki: Beşerin seciyelerindendir, telezzüz ettiği şeyde meyl-üt tezeyyüd ve vasfettiği

32

şeyde meyl-ül mücazeffe ve hikâye ettiği şeyde meyl-ül mübalağa ile, hayali hakikata karıştırmaktır. Bu seciye-i seyyie ile iyilik etmek, fenalık etmek demektir. Bilmediği halde tezyidinden noksan, islahından fesad, medhinden zemm, tahsininden kubh tevellüd eder. Zira müvazenet ve tenasübden naşi olan hüsnü,

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُ

ihlâl eder. Nasılki bir ilâcı istihsan edip izdiyad etmek, devayı dâ'e inkılab

BESERİN SECİYESİ (Beser insan değil)

- 1- Telezzüz ettiği şeyde meyl-üt tezeyyüd
- 2- Vaspettiği şeyde meyl-ül mücazeffe
- 3- Hikaye ettiği şeyde meyl-ül mübalağa

**HAYALİ
HAKİKATA
KARİSTİRİR**

İYİLİK ETMEKLE

FENALIK EDER

İYİLİK NİYETİ İLE

HAKİKATİ

TEZYİD

NOKSANLAŞTIRIYOR

ISLAH

FESADA ATIYOR

MEDHETME

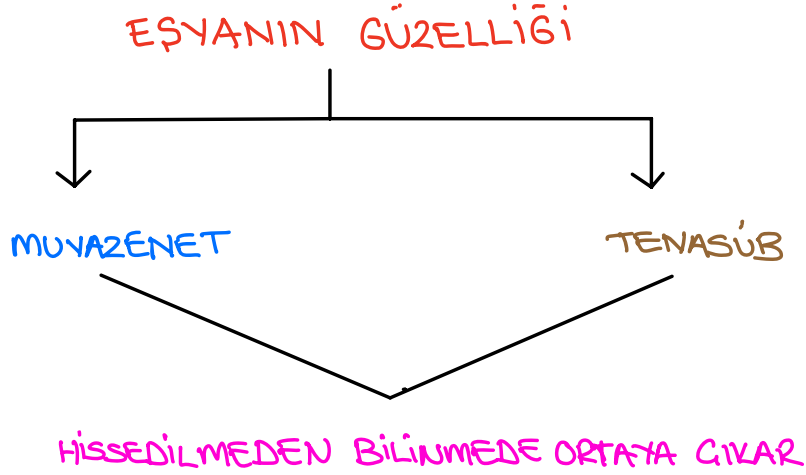

ZEMM EDİYOR

TAHSİNİNDEN

KUBUH ÇIKIYOR

Mübalaga ihtilalcidir.

Mübalaga Kur'an tezgahında eğitilmemiş bir fikrin göstergesidir. Eğitilmemiş fikir ölçsüz hissi, ölçsüz hisler ölçsüz fiilleri netice verir.

Mübalaga ehlinin varlık yorumlamasındaki ölçsüzlüğünü bir çok fiilinde görürüz. Çok konuşur, çok yer, çok uyur, çok kızar, çok sever, çok düşman olur.

Mübalaga zahiren küçük gözüksede hakikatte çok büyük ahlaki bozukluğun göstergesidir.

Üstad Molla Abdullah'ın Hz. Ziyaeddini sevgisini kına ettiği vasıflarda onu ilzam edebileceğini ifade ederek Molla Abdullah'ın hayali Hz. Ziyaeddinine darbeyi vuruyor. Mektubun devamında Molla Abdullah'ın muhabbetinin ser'i ölçüler içinde olmadığını söyleyerek izah ediyor.

edebilirim. Hem sen, benim kadar onu hakikî sevmiyorsun. Çünkü kâinattaki ulûmları bilir bir kutb-u a'zam suretinde tahayyül ettiğin bir Ziyaeddin'i seversin; yani o ünvan ile bağılsın, muhabbet edersin. Eğer perde-i gayb açılrsa ve hakikatı görünse, senin muhabbetin ya zâil olur veyahut dördte birisine iner. Fakat ben o zât-ı mübareki, senin gibi pek ciddî severim, takdir

Molla Abdullah Hz. Ziyaeddine duyduğu muhabbet çok büyük ve hakikat olmayan ünvanlar üzerine inşa edilmiş. Ve bu ünvanların hakikat olmadığı anlaşıldığında zayi olacak yada azalacak bir muhabbet.

Üstad hazretleri de kendisinin Hz. Ziyaeddini ciddi sevdiğini takettiği ifade ediyor.

birisine iner. Fakat ben o zât-ı mübareki, senin gibi pek ciddî severim, takdir ederim. Çünkü sünnet-i seniye dairesinde, hakikat mesleğinde, ehl-i imana hâlis ve tesirli ve ehemmiyetli bir rehberdir. Şahsî makamı ne olursa olsun,

Üstad hazretlerinin sevme kriterleri ise çok rasınel ve gerçek vasıflara inşa edilmiş. Yani Hz. Ziyaeddin sünnet-i seniye ve dairesinde, hakikat mesleğinde, ehl-i imana hâlis, tesirli, ehemmiyetli bir rehber olduğu için seviyor.

hâlis ve tesirli ve ehemmiyetli bir rehberdir. Şahsî makamı ne olursa olsun, bu hizmeti için ruhumu ona feda ederim. Perde açılrsa ve hakikî makamı görünse, değil geri çekilmek, vazgeçmek, muhabbetde noksan olmak; bilakis daha ziyade hürmet ve takdir ile bağlanacağım. Demek ben hakikî bir Ziyaeddin'i, sen de hayalî bir Ziyaeddin'i seversin."

{(Haşiye): Çünkü sen muhabbetini ona pek pahalı satıyorsun. Verdiğin fiatın yüz defa ziyade bir mukabil düşünüyorsun. Halbuki onun hakikî makamının fiatına, en büyük muhabbet de ucuzdur.}

HZ. ZIYAEDDİN (k.s)

MOLLA ABDULLAH

Bütün ilimleri bilen
Kainatta Kutbu Azam
gibi ıttılal olan

HAYALİ

BEDİÜZZAMAN

Sünneti Seniyye daireinde
Hakikat meşleğinde
Ehli imana halis
Tevirli

Ehemmiyetli hizmet eden

HAKİKİ

89

Benim o kardeşim **insaf** ve **müdakkik** bir âlim olduğu için, **benim nokta-i nazarımı kabul edip takdir etti.**

Hakikatı kim kabul eder

İnsafı olan ortadan bakan, benceden bakmayan.

Müdakkik hadısata, meseleyi vahyin ölçülerine göre tedkik eden.

Mektubun bu kısmına kadar olan kısmını hayatım içerisinde
bir eşleştirme yaptığımda şöyle bir tablo ortaya çıkıyor

MOLLA ABDULLAH

→ BENİM NEFSİM

HZ. ZİYAEDDİN

→ SEVDİKLERİM

MOLLA ABDULLAHIN

HZ. ZİYAEDDİNİ SEVME
GEREKÇELERİ

→ SEVDİKLERİME YÜKLEDİĞİM
ÖLÇÜSÜZ YÜKSEK VASIFLAR

BU KANUNİYETE
ÜZERİNE YÜKLENEN
MUHABBETLER
YA AZALIR YA BİTER

BEDİÜZZAMAN

→ HAKİKAT NAZARI

BEDİÜZZAMANIN

HZ. ZİYAEDDİNİ SEVME
GEREKÇELERİ

→ SEVDİKLERİMDE OLAN
GÜZELLİKLER

BU KANUNİYET ÜZERİNE
BİNA EDİLEN
MUHABBET
HAKİKİ MUHABBETTİR

Nice sevgilerim hakikatı olmayan ölçülere bina edilmiş.

Bu nefsi ve hakikat olmayan ölçüler kavilesirse sevilen
şeyde kusur görmemeye her halinde mutlak kemal aramayı ne-
tice verir.

o yolların en keskin kuvveti, muhabbettir. Evet muhabbet, mahbubunda
bahaneler aramaz ve kusurlarını görmek istemez. Ve kemaline delalet eden
zaîf emareleri, kavî hüccetler hükmünde görür. Daima mahbubuna
tarafdardır.

Her şeyi bilmek ilahi bir vasıftır.

Her şeyiyle mükemmel olmak ilahi bir vasıftır.

Her şeyiyle noksanlız olmak ilahi bir vasıftır.

Bu ve buna benzer ilahi vasıflar ile vasıflandırarak sevdiğimiz kişileri farkında olmadan ilahlaştırmış oluruz.

Bu kanuniyet ile kimi sevsek o şey yani kişi bizim için ilah olmaya başlar. Hatta bu bir şeyh yada din alimide olsa kişiyi kurtarmaz.

Bu haddi geçen ölçüsüz muhabbet ile insan kendi putunu yontar

Bu put bazen sıkıktır olur kişinin şuurunda kusursuzluk zannıyla ilahlaştırdığı şeyh yada hoca yada ağabey olur.

Bu put bazen kusursuzluk hatasızlık üzerine sevilen bir hanım bir çocuk, bir torun olur.

Bu put bazen siyasî bir lider olur vs vs.

Olması gereken ölçü Üstad hazretlerinin Hz. Ziyaeddin üzerine ifade ettiği hakiki vasıflar.

Önemli olan kusurun varlığını bilere onlar yerine onun aynesinde gözüken ve aynedarlık yaptığı güzel vasıfları nazara alıp o kusurların üzerine koyarak muhabbeti inşa etmek.

Kusursuzlaştırıp ilah gibi sevmek yerine kusurlarını mahlukiyetinin bir yönü olduğunu bilip, kusurlarını onda gözüken aynedarlık yaptığı güzel vasıflar ile örtüp, mana-yı horfî ile sevmektir. (Unvuyet risalesi ölçüleri)

Mektupta bu kanuniyet nazara verildikten sonra Üstad mes'eleyi mektubun nesir sebebine getiriyor.

Bir kısım nur talebelerinin Üstad hakkında müfritane hüsnü zanlarını ifade ettiği kanuniyet üzerinden tadil edecek.

Ey Risale-i Nur'un kıymetdar talebeleri ve benden daha bahtiyar ve fedakâr kardeşlerim! Şahsiyetim itibariyle sizin ziyade hüsn-ü zannınız belki size zarar vermez. Fakat sizin gibi hakikatbîn zâtlar vazifeye, hizmete bakıp, o noktada bakmalısınız. Perde açılrsa, benim baştan aşağıya kadar kusurat ile âlûde mahiyetim, benden kaçmağa bir vesile olur. Sizi kardeşliğimden kaçırmamak, pişman etmemek için, şahsiyetime karşı haddimin pek fevkinde tasavvur ettiğiniz makamlara irtibatınızı bağlamayınız.

Kişî marifetullahta derinleştiği nisbette kusurlarının idraki ziyadeleşir. Ehlullahın kendini sürekli zemm etmesi bu noktada Cenab-ı Hakki tanıma noktasında hem O'nun (cc) kemalini hakkiyla bilememekten, hemde o kemalata tam ayine olamamaktan kaynaklı bir farkındalıktır.

Ebrarın hasenatı mukarrebîn seyyiatı gibidir.

Diğer bir nokta Üstad hazretleri kendisinin Hz. Ziyaeddini sevdiği ölçülerde kendisine bakılmaması yani icra ettirilen kuşî hizmeti nazara alıp o minvalde manayı harfî ile muhabbet edilmesini ifade ederek talebelerine, bizlere çok önemli bir ölçü veriyor.

Ben size nisbeten kardeşim, mürşidlik haddim değil. Üstad da değilim, belki ders arkadaşıyım. Ben sizin, kusuratıma karşı şefkatkârane dua ve himmetlerinize muhtacım. Benden himmet beklemeniz değil, bana himmet etmenize istihkakım var. Cenab-ı Hakk'ın ihsan ve keremiyle sizlerle gayet kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetdar ve her ehl-i imana menfaatli bir hizmette, taksim-ül mesaî kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hasıl olan bir şahs-ı manevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve üstadlığı ve irşadı bize kâfidir.

Risale-i Nur asırlarca süren kişi merkezli bir hizmet metodunu Kur'an'dan istihrac ettiği manolar ile ortaya çıkan tefsir etrafında kitap merkezli bir cemaat oluşturmuş. Her seferinde kendisini ôlî makamlara çıkarmak isteyen talebelerinin nazarını şahsına değil hakikatlara ve nurlu hizmete çeviriyor.

Bunun bir çok hikmeti var. Aklıma gelen ilk hikmet asrın enaniyet asrı olduğundan kişilerin bir şahıs üzerinden ders alması onda fayda olmasının zarfı.

Diğer bir husus ehl-i dalalet bu asırda kişiyi görüp onu hal-kin nazardan düşürerek davasını sürdürüyor. O yüzden Üstad şahsını azlederek hakikatları konuşturuyor.

Sözler hakkında tevazu suretinde demiyorum; belki bir hakikatı beyan etmek için derim ki: **Sözler'deki hakaik ve kemalât, benim değil Kur'anındır ve Kur'andan tereşşuh etmiştir.** Hattâ Onuncu Söz, yüzer âyât-ı Kur'aniyeden süzülmüş bazı katarattır. Sair risaleler dahi umumen öyledir. Madem ben öyle biliyorum ve madem ben fâniyim, gideceğim; elbette bâki olacak birşey ve bir eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalalet ve tuğyan, işlerine gelmeyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir; elbette sema-yı Kur'anın yıldızlarıyla bağlanan risaleler, benim gibi çok itirazata ve tenkidata medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direk ile bağlanmamalı. Hem madem

Bu zaman ehli-i dalalet ve küfrün her ehli-i imana cemaat ile saldırdığı bir zaman.

istinadgâhını kendine temayül ettirerek ihtiyat kuvvetini dağıtır. Müslüman taburunun herbir neferine karşı, cem'iyet ve komitecilik ruhuyla mütesanid bir cemaat gönderir. Bütün bütün kuvve-i maneviyesini mahvetmeğe çalıştığı

Böyle dehşetli bir manevi savasta kişinin tek başıyla şahsi kemalatı ile mukabele etmesi imkansız. Risale-i Nur muhatıbını çok sağlam bir Kur'an'î imanı tahkiki eğitiminden geçirdiği muhatobının enaniyeti havzu Kur'an'da eritip nahnüye tebdil ederek kişinin şahsiyetini kırkbin başlı bir melaike gibi binler adama çeviriyor. Ve bu asrın dehşetli manevi tahribatında bireysel mukavemet yerine tesnüd etmiş bir cemata ile karşı koymasını sağlıyor.

Hem madem bu zamanda her şeyin fevkinde hizmet-i imaniye en ehemmiyetli bir vazifedir; hem kemmiyet ise keyfiyete nisbeten ehemmiyeti azdır; hem muvakkat ve mütehavvil siyaset âlemleri ebedî, daimî, sabit hidemat-ı imaniyeye nisbeten ehemmiyetsizdir, mikyas olamaz, medar da olamaz. Risale-i Nur'un talimatı dairesinde ve bizlere bahşettiği hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddinden fazla fevkalâde hüsn-ü zan ve müfritane âlî makam vermek yerine, fevkalâde sadakat ve sebat ve müfritane irtibat ve ihlas lâzımdır. Onda terakki etmeliyiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

Her bir bir ders konusu hükmünde son paragraf

İman esaslarına saldırıların olduğu , esasatı imaniyenin zayıfladığı , fikri felsefi akımların ve sefahat ve levhiyatın taaruzu ile kırk vefiyattan otuzdokuzunun imanını kaybettiği bir zamandayız ve bu zamanda en ehemmiyetli vazife imanı korumak ve kurtarmaktır ve ona taalluk eden hizmetlerdir.

Tahkiki bir iman eğitime tabi olunmadan imanı kurtarmanın imkansız olduğu bu zamanda anlık ibadet merkezli başarılar ve kitlesel kalabalıklar değil kaliteli ciddi bir eğitim ile dönüştürmüş insanlar esastır.

Hem beni hem insanları hakikatten uzaklaştıracak geçici siyaset daireleri ile meşgul olup en dar dairedede en esaslı vazife olan iman eğitimi ve hizmetini aksatmak ihmal etmek çok büyük zarardır.

Risale-i Nur buna bu asrın 33 ayatı Kur'aniyenin isaret ettiği Hz Ali (ra) ve Gavs-ı Azamın isaret ettiği daha önce çok büyük zâtlara yaptırılan bir hizmetde hizmetkarlık makamı vermiş. Bu makam hiçbir makamla kıyas kabul etmez bir makam

Bu hizmette basta kendime sonra baskalarna hatıta Üstada Âli makam vermek yerine hizmete karşı , davaya karşı ferkalarda sadakat ve sebat vermeli , zira bu zamanda enfişte bu eserleri okumak ve kendini imanı eğitime tabi tutmak , ofakta bu eserleri hâl ve kâl ile ilân etmek için sadakat ve sebat gerek .

Diğer bir madde herseyde Kur'ani ve nebevî bir usul olan haddi vasatın ders verildiği bu eserlerde irtibat için müfritane ifadesi kullanılarak ekstra bir öneme dikkat çekiyor

İRTİBATIN ÖNEMİ

✚ Gerek içtimai hayatta ve gerekse hizmet hayatında uhuvvet ve muhabbetin devamı için dikkat edilecek en önemli unsur irtibattır. Bu asrın Kur'an tefsirinde Bediüzzaman hazretleri her şeyde sünnet-i seniyye olan hattı vasatı ders verirken irtibat için MÜFRİTANE kaydını düşerek kardeşler arasında irtibatın ne kadar önemli olduğuna dikkat çeker.

✚ Toplum hayatında aile, dost ve arkadaşlar içinde durum aynı olduğundan "gözden ırak olan gönülden de ırak olur" kelamı darbı mesel olmuştur.

✚ O yüzden hem ailevi ve içtimai hemde hizmet hayatımızda ki sevdiğimiz değer verdiğimiz arkadaşlarımızı dostlarımızı sık sık ziyaret edelim veya hiç olmadı telefonla 1-2 dk da olsa hal hatırını soralım.

✚ Kullanılmayan yolu çalılar bürür sırrınca irtibatın kesik olduğu kalpler arasında önce hissiyat sonra zan sonra da adavet çalıları bürümeye başlar.

✚ Sıfır sıkıntı istiyorsak sürekli iletişim yani müfritane irtibat halinde olalım...

Son olarakda ihlas yani Allah için olmak , yapmak , görüşmek hareket etmek vücudi değerler olan okumak, hizmet etmek, koşturmak , kendimde gözüken cemal, kemal ve ihsonı kendimden bilmek , acı, fakr , noksan ve kusurdan başka hiçbir şeyimin olmadığına farkında olmak

Mevla hem muhabbetimi hemde hizmetimi bu ölaüler içerisinde yazamayı nasib eylesin. AMİN